

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra EN BOHEME

Citation: Wied, Gustav: "Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966", i Wied, Gustav: *Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 175. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied02val-shoot-idm139908713033104/facsimile.pdf> (tilgået 23. oktober 2021)

Anvendt udgave: Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

— Hvormeget maa De nu gi' for at bo der? spurgte jeg.

— Aa, en hal'tredsindstyve Øre med Morgenkaffe.

— Tillader De, at jeg betaler det for Dem?

— Ja, det véd Gu' jeg gør, saa slipper jo jeg! smilede han og strøg løs paa en susende Wienervals. Denne Gang fløjtede han Takten til.

Da han var færdig, stoppede han „Kristoffer“ ned i Kalveskindsbælgen og knappede for den. Saa stemmede han begge Hænder mod Chaiselonguen og rejste sig.

— De Ben, de Ben! sagde han — havde jeg ikke dem, saa kunde jeg sagtens klare mig et hal'hundrede Aar endnu! — Naa, det *gaar* jo alligevel, tilføjede han — saalænge det da ikke er værre.

Han satte Kasketten paa, stak Kristoffer under venstre Arm og rakte mig sin højre Haand:

— Farvel, sagde han — og Tak for den Krone! Nu kan jeg jo ligge hos Madammen to Gange, hi, hi! — — Mon det regner endnu?

— Nej; kan De ikke se Solen derude over Fjorden?

— Jo, jo! sagde han — Du skønne Sol over Dannevang!

— Naa, farvel, farvel!

— Farvel, sagde jeg — og Tak for Besøget! Kommer De denne Vej tilbage, saa kig ind.

— Nej, *det* gør jeg ikke!

— Naa, De *gaar* syd om?

— Ja, for jeg kommer aldrig to Gange det samme Aar!

Jeg fulgte ham ud gennem Entreen og ud paa Trappegangen til Gadedøren. Og han skurede sig ned ad Trappen paa sine arme vanføre Ben, hvis Knæ berørte hinanden, for hvert Skridt han tog.

Da han var kommet udenfor paa Vejen, vendte han sig og saa' ud over Fjorden, hvor Solen gik ned og lagde en gyldenrød Glans over Himmel og Hav og de enkelte lette Skyer, der sejlede af Sted højt oppe. Og langs den vaade Vej stod Træer og Hække med skinnende grønne Blade og Skud efter Regnen.

Den gamle trak Vejret dybt og indsugede begærligt den friske, fugtige Luft, der var krydret af Duften af knappede